

שיר לחוליות

(חובר ב- 1971 לחג השלושים)

מלים: אסתר שוהם
לחן: ירי סביר

בעמק חולה לרגלי החרמון,
בנוף בו נולד הירדן -
שם משק קטן לבטח ישכון:
ביתנו הומה ורתון!

הרחק בצמון הוא שוכן ביתי,
פינתי החמה בעולם.
מקושט בפרחים הוא ביתי,
בין עציו הוא כמעט נעלם.

רוחות וגשמים והחל עלה,
פסגת החרמון בענן.
אך הנה, הנה הוא פתאום מתגלה
כולו אז עטור בלבן!

בקץ פה חם, השרב כמו אש -
אך הבניאס מימיו צוננים.
וטוב על גדותיו אז להינפש
להביט בעצים הגבוהים.

וטוב לי היום להביט ולזכור
איך אי אז בשנים שעברו
את אותם העצים, הצומחים אל האור,
לשתול גם די הן עזרו!

את אשר לא נעו לספר ביום חול,
בחגנו אנידה עכשיו:
לי ביתי הן תיקר מכל
ואותך, רק אותך אהב!

